

کشورهای مختلف ارتباط برقرار کرده، فضا را روایت کنیم و موجی جهانی ایجاد نماییم.

هنوز افراد زیادی وجود دارند که ناآگاه هستند و تحت تأثیر رسانه‌های ضد فلسطینی قرار دارند. در آمریکا، قبل از این اتفاقات، آماری وجود داشت که نشان می‌داد، تنها حدود بیست درصد از آمریکایی‌ها، رژیم غاصب را جنایت‌کار می‌دانستند؛ اما امروز این رقم به حدود پنجاه تا شصت درصد رسیده است. این پیشرفت بسیار بزرگی است؛ یعنی در آمریکا، آگاهی عمومی به‌طور چشم‌گیری افزایش یافته و شصت درصد آمریکایی‌ها امروز، رژیم اشغالگر را غاصب می‌دانند؛ بنابراین، ما باید در این زمینه به‌خوبی عمل کنیم.

حماس در بُعد رسانه‌ای عملکرد خوبی داشت

به‌نظر من، حماس در این یک یا دو سال اخیر، به‌ویژه در بُعد رسانه‌ای عملکرد بسیار خوبی داشته است. کلیپ‌هایی که از اسیران رژیم غاصب منتشر کرده‌اند، وضعیت‌گرسنگی آن‌ها را نشان داده‌اند، نحوه آزادسازی تعدادی از آن‌ها را به نمایش گذاشته‌اند و این اقدامات بسیار مؤثر بوده‌اند.

به‌نظر می‌رسد که فضای رسانه‌ای ما باید پرنرنگ‌تر، قوی‌تر و هوشمندانه‌تر باشد؛ یعنی تولید خبر و برنامه، به‌ویژه در فضاهای تصویری، باید به‌گونه‌ای باشد که اثرگذاری زیادی داشته باشد. کار خوبی که رئیس‌جمهور محترم انجام داد، نمایش عکس شهدا در سخنرانی خود در سازمان ملل بود که خود یک اقدام شبهه‌رسانه‌ای محسوب می‌شود. چنین اقداماتی می‌تواند فضاهای بین‌المللی را کاملاً علیه رژیم غاصب پرنرنگ کند و ان‌شاءالله تأثیرگذار باشد.

مشروعیت شروط حماس به جهانیان گفته شود

طرح اخیر ترامپ نیز همان‌گونه که می‌دانید، با موافقت مشروط حماس مواجه شده است؛ البته حماس شرایطی را برای این موافقت مطرح کرده است. خود این امر که آمریکا و رژیم غاصب باید شرایط حماس را بپذیرند، نیازمند یک پشتوانه معنوی است. اگر جمهوری اسلامی، فعالان رسانه‌ای و فعالان بین‌المللی، بر این شرایط تمرکز کنند و تبیین کنند که حماس قصد خلع سلاح ندارد و در نهایت باید در قالب یک ارتش ملی فلسطینی فعالیت کند؛ حتی اگر طرح دو دولتی پذیرفته شود، این دولت نیز نیاز به ارتش دارد. همچنین، در مورد اسرا نیز شرایطی مطرح شده است؛ مثلاً حماس گفته است که مدیریت منطقه را به شخصیتی خارجی مانند تونی‌بلی‌نری سپارد. این شرایط باید با ادبیات عرفی بین‌المللی مورد توجه قرار گیرد.

یکی از هوشمندی‌های مقام معظم رهبری در مورد وضعیت کنونی فلسطین این است که راه‌حل جمهوری اسلامی را روشن کرده‌اند. ما می‌گوییم که اسرائیل باید محو شود. امام علیه‌السلام نیز فرمودند: «اسرائیل باید نابود شود.» این عبارات باید به‌درستی توضیح داده شوند. منظور از «نابودی»، نابودی یک کشور نیست؛ بلکه نابودی یک دولت غاصب است که در این سرزمین شکل گرفته است. نابودی این دولت، به‌معنای نابودی افراد آن نیست؛ یعنی هدف ما این نیست که تمام سران رژیم غاصب را بکشیم. هدف همان چیزی است که مقام معظم رهبری فرموده‌اند: فلسطینیان واقعی باید در یک انتخابات آزاد، سرنوشت خود را تعیین کنند. این، یک ادبیات عرفی بین‌المللی است.

به‌عبارت دیگر، اگر بخواهیم بگوییم که حماس خلع سلاح نخواهد کرد، باید با ادبیات عرفی بین‌المللی بیان کنیم که اگر ملت فلسطین– حتی در چارچوب طرح دو دولتی– را بپذیرید، این ملت نیز حق دارد که ارتشی داشته باشد؛ بنابراین، این خواسته باید پذیرفته شود. چرا باید یک شخصیت خارجی برای مدیریت منطقه آورده شود؟ از میان خود فلسطینیان فردی می‌تواند این مسئولیت را بر عهده بگیرد؛ البته کشورهای عربی و اروپایی می‌توانند در بازسازی کمک مالی ارائه دهند؛ اما مدیریت باید در دست خود فلسطینیان باشد.

خواسته‌های حماس، خواسته‌های خلاف ادبیات سیاسی عرفی بین‌المللی نیست

به‌نظر من یکی از مهم‌ترین کارهایی که امروز باید انجام دهیم، این است شرایطی را که حماس مطرح کرده، با استفاده از ادبیات عرفی بین‌المللی تأیید کنیم و برای آن‌ها پشتوانه‌های حقوقی، عقالتی و عرفی بین‌المللی ایجاد نماییم. همچنین باید بر این شرایط اصرار کنیم و برای آن‌ها مانور دهیم تا مشخص شود که خواسته‌های حماس، خواسته‌های زائد یا خلاف ادبیات سیاسی عرفی بین‌المللی نیستند. اگر بتوانیم در این زمینه مانور دهیم، باید کار رسانه‌ای و حتی دیپلماتیک انجام دهیم. این امر باعث خواهد شد که آن‌ها بتوانند شرایط خود را بیشتر به آمریکا و رژیم اشغالگر تحمیل کنند. در پایان باید واقعاً دید که چه اتفاقی خواهد افتاد؛ یعنی به‌نظر من، امید زیادی نیست که آنچه این‌ها می‌گویند، به‌راحتی محقق شود.

فشارها را شدیدتر می‌نمود؛ همان‌گونه که روند تاریخی نیز گواه این امر است. بنابراین، تصور برخی که می‌گویند: «از چاله بیرون آمد و افتاد تو چاه»، کاملاً نادرست است؛ بلکه دقیقاً برعکس است: از چاه بیرون آمده‌اند؛ هرچند هنوز چاله‌هایی وجود دارد که باید حل شوند.

◦ **مرگ تدریجی یا ایستادگی تاریخی؛ چرا فلسطینی‌ها راهی جز طوفان‌الاقصی‌نداشتند؟**

◦مقام معظم رهبری در سال ۱۴۰۰ در اجلاس « جوانان و بیداری اسلامی» فرمودند: «دنیا بر سر پیچ تاریخی بزرگی قرار دارد» و افزودند: «امروز مبارزه، مبارزه همت، عزم و اراده است.» بر اساس این صحبت‌ها، با توجه به اینکه امروز جنگ، جنگ اراده‌ها و جنگ روایت‌هاست و در این جنگ، هوشمندی‌های جبهه مقاومت و مردم فلسطین و غزه – با وجود تمام محرومیت‌ها و مظلومیت‌ها– نقش داشته است، چگونه می‌توان در بحث روایت و جنگ اراده‌ها از جبهه مقاومت و به‌ویژه مسأله فلسطین و مردم مظلوم غزه حمایت کرد و آنان را تقویت نمود؟ همچنین با توجه به طرح اخیر ترامپ و اهداف پشت‌پرده‌ای که قطعاً در این قضیه وجود دارد، لطفاً اشاره‌ای داشته باشیم.

اینکه یک رسانه تیت‌زده بود: «صمود به مقصد نرسید؛ اما به مقصود رسید»، یکی از این اهداف، جهانی‌تر و بین‌المللی‌تر کردن روایت غزه و فلسطین بود و همچنین، دوباره جنایت‌کاربودن رژیم غاصب و عدم پایبندی آن به هیچ‌یک از قواعد انسانی و بین‌المللی را نشان داد. تعدادی افراد بدون هیچ سلاحی و بدون هیچ سابقه خصومتی به سمت غزه حرکت کردند؛ حتی ایرانی‌هایی که قصد داشتند در این کاروان شرکت کنند، از این کار خودداری کردند؛ یکی از دلایل آن این بود که نخواهیم گفت: «چرا ما نمی‌رویم؟» و پاسخ دادیم: «برای اینکه بهانه‌ای به دشمن ندهیم که بگوید: این‌ها ایرانی هستند و...»؛ همان‌گونه که اسرائیل اکنون اعلام کرده است که «تعدادی تروریست به سمت غزه آمده‌اند و ما آن‌ها را دستگیر کرده‌ایم.»

این داستان نشان داد که حتی بازیگران هنری و افرادی از این دست، بدون اینکه مسلمان باشند یا سابقه‌ای از مواجهه با مسأله غزه و فلسطین داشته باشند، به سمت آن حرکت می‌کنند. این خود یک روایت و یک روایت کلان بین‌المللی است. زمانی که افرادی از بیش از بیست کشور جهان و شاید بیشتر، در این داستان مشارکت داشته‌اند، این امر به‌وضوح یک کار جهانی است و روایت آن نیز روایتی جهانی خواهد بود.

با وجود این‌همه بیداری در جهان علیه اسرائیل، هنوز هم عده‌ای ناآگاه‌هستند

امروز می‌توانیم چند کار را دنبال کنیم. یکی از آن‌ها، پیگیری از طریق راه‌های دیپلماتیک است که جمهوری اسلامی همواره در این زمینه فعال بوده و با کشورهای منطقه، کشورهای اروپایی و نهادهای بین‌المللی مانند سازمان ملل همکاری داشته است؛ اما در حوزه روایت، فضای رسانه‌ای ما می‌تواند نقش بسیار مهمی ایفا کند. همان‌گونه که خود رهبر معظم انقلاب نیز بر این موضوع تأکید فراوان دارند، هریک از ما می‌توانیم از طریق فضاهای مجازی، با افرادی از

مظلوم فلسطین حرکت کردند. حدود چهل تا پنجاه کشتی یا قایق به سمت غزه حرکت کردند که اکثر آن‌ها توقیف و سرنشینان‌شان به بازداشتگاه‌هایی با شرایط بسیار بد– که گفته می‌شود در آنجا شکنجه نیز صورت می‌گیرد– منتقل شدند. رژیم اشغالگر هیچ ابایی ندارد که کودکان و فرزندان را با گرسنگی بکشد؛ حتی اینها را هم بکشد. بنابراین، می‌خواهم بگویم که فضای مربوط به فلسطین امروز به‌گونه‌ای شده که امام علیه‌السلام که فرمودند: «فلسطین مسأله اول جهان اسلام است»، امروز فلسطین مسأله اول جهان است. این مسأله نه‌تنها در افکار عمومی، بلکه در نهادهای بین‌المللی– از جمله سازمان ملل و نهادهای حقوق‌بشری– مطرح است؛ حتی ترامپ، به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا، در پی حل این مسأله است؛ یعنی این موضوع به مسأله اول آمریکا، اروپا و منطقه تبدیل شده است.

تفاوتی ۱۸۰درجه‌ای

در اقصی‌نقاط جهان و در قشرهای مختلف اعم از بین‌المللی، دیپلماتیک، نهادهای دولتی، افکار عمومی، دانشگاه‌ها و مراکز هنری، شاهد این تحولات هستیم. امروزه در کنسرت‌های متعدد، آثار هنری زیادی در حمایت از غزه و فلسطین و علیه رژیم غاصب تولید شده است. این اتفاقات، چیزی است که واقعاً قبل از طوفان‌الاقصی دیده نمی‌شد و می‌توان گفت که در این زمینه، تفاوتی صد و هشتاد درجه‌ای رخ داده است.

البته باید پذیرفت که از لحاظ ساختاری و شهری، غزه آسیب‌های شدیدی دیده و در این اتفاقات، حدود شصت هزار نفر کشته شده‌اند؛ اما در هر صورت، فلسطینیان از مرگی تدریجی تحت فشار، به این مرحله رسیده‌اند. اگر در طی این هفتادسال، فلسطینیان چنین اقدامی را انجام نمی‌دادند، چه کاری می‌توانستند بکنند؟ آیا باید دوباره مذاکره می‌کردند؟ درحالی‌که سال‌هاست یاسر عرفات، محمودعباس و دولت خودگردان در حال مذاکره بوده‌اند؛ اما رژیم اشغالگر هرگز از مواضع خود عقب‌نشینی نکرده و روزه‌به‌روز پیشروی کرده است. پس چه کاری می‌توانستند بکنند؟ آیا دوباره مذاکره می‌کردند؛ درحالی‌که نتیجه آن کاملاً مشخص بود؟

بنابراین، نکته بسیار مهمی که باید در نظر گرفت، این است که ایستادگی و وارد کردن ضربه‌ای بیشتر– حتی اگر به قیمت شهیدشدن مردم بی‌گناه تمام شود– در حال بهبود وضعیت کلان فلسطین است؛ البته این امر طبیعی است؛ همان‌گونه که در جمهوری اسلامی، به‌خاطر ایستادگی بر آرمان‌های انقلاب و حفظ استقلال، هشت سال جنگ به ما تحمیل شد و نزدیک به ۲۵۰ هزار شهید دادیم و اگر شهدای انقلاب را نیز در نظر بگیریم، شاید به سیصد هزار شهید برسد تا به انقلاب اسلامی، جمهوری اسلامی، استقلال و عزت دست یابیم. اکنون اگر بگویید که سیصد هزار نفر کشته شدند! پس چه کار باید می‌کردیم؟ اگر این کار را نمی‌کردیم، تمام آن حیات و هویت واقعی ما زیر سؤال می‌رفت؛ یعنی آن زندگی و بقا که تحت فشار باشد، هیچ ارزشی ندارد.

البته شکی نیست که اگر حرکتی تند و قاطع صورت نمی‌گرفت، رژیم اشغالگر این روند را ادامه می‌داد و روزه‌به‌روز پیشروی می‌کرد و

ادامه از صفحه قبل

واقعیت این است که این اتفاق، حداقل چند کار مهم را متوقف کرد. یکی از آن‌ها، خود پیمان ابراهیم بود که پس از طوفان‌الاقصی متوقف گردید. اگرچه کشورهای عربی همچنان کمکی به فلسطینیان نمی‌کنند؛ اما دیگر نمی‌توانند این داستان را دنبال کنند. این توقف بسیار مهم بود؛ زیرا اگر پیمان ابراهیم ادامه می‌یافت، عملاً دیگر هیچ چیزی برای کشورهای عرب و اسلامی جهت مقابله با رژیم اشغالگر باقی نمی‌ماند؛ یعنی با به‌رسمیت‌شناختن رژیم غاصب، این رژیم تثبیت می‌شد و غاصب‌بودن آن، دیگر زیر سؤال نمی‌رفت. نکته دوم، طرح «آی‌مک» بود که در حوزه اقتصادی، کریدوری را از سمت هند به بندر ایلات در نظر گرفته بود. این طرح تنها یک یا دو روز مانده بود که به مراحل نهایی خود برسد؛ اما با وقوع طوفان‌الاقصی، متوقف شد. این امر ضربه‌ای جدی به رژیم غاصب از منظر اقتصادی وارد کرد.

طوفان‌الاقصی هیمنه رژیم صهیونیستی را خرد کرد

پس از طوفان‌الاقصی، در سطح منطقه غرب آسیا، شاهد درگیری‌های شدید علیه رژیم غاصب بوده‌ایم. حزب‌الله وارد جنگ شد و در دفاع از فلسطینیان پس از طوفان‌الاقصی یا همان جنگ سال گذشته، مشارکت فعال داشت.

یمن نیز به‌شدت وارد جنگ شد که هنوز ادامه دارد و سابقه‌ای نداشت که از یمن، فرودگاه‌های رژیم اشغالگر هدف قرار گیرد و تهدیدهایی از این دست علیه رژیم صهیونیستی مطرح شود. همچنین سابقه ندارد که از لحاظ اقتصادی، کشتی‌هایی که به سمت بنادر رژیم صهیونیستی حرکت می‌کردند، توسط یمن توقیف یا مورد حمله قرار گیرند. اگر به دوران قبل از طوفان‌الاقصی بازگردیم، کسی جرأت نگاه‌کردن به این رژیم را نداشت؛ چه برسد به شلیک به فرودگاه‌های داخلی آن یا شهرهایش؛ اما پس از طوفان‌الاقصی، حمله‌های تقریباً همه‌جانبه جبهه مقاومت از جمله توسط حشدالشعبی عراق به داخل رژیم غاصب آغاز شد. این امر، اتحاد بینشتری را در منطقه ایجاد کرد و به‌اصطلاح، ابهت سیاسی، امنیتی و نظامی دفاعی رژیم غاصب شکسته شد. خط قرمزى که تا پیش از این، حمله به داخل رژیم اشغالگر محسوب می‌شد، اکنون شکسته شده است. ملت‌های مسلمان در منطقه دیدند که یمن حمله می‌کند و اتفاق جدی‌ای نیز رخ نمی‌دهد.

جهانیان علیه رژیم صهیونیستی به‌پاخاستند

از سوی دیگر، در سطح بین‌المللی نیز سابقه‌ای ندارد که حتی در نهادهای حقوقی بین‌المللی مانند دیوان بین‌المللی دادگستری (لاها)، برای اولین بار، نتانیاهو و وزیر جنگ وی به‌صورت رسمی به‌عنوان جنایت‌کار جنگی محکوم شوند؛ حتی برخی کشورهای اروپایی نیز اعلام کرده‌اند که در صورت ورود نتانیاهو به خاک آن‌ها، وی را دستگیر خواهند کرد.

چنین حکمی علیه نتانیاهو از سوی یک دادگاه حقوقی بین‌المللی، بی‌سابقه است؛ البته می‌دانیم که اجرای چنین حکمی به‌راحتی ممکن نیست؛ اما در افکار عمومی جهانی، پس از طوفان‌الاقصی، مسأله فلسطین و مظلومیت فلسطینیان و جنایت‌کاربودن رژیم غاصب به‌وضوح آشکار شده است.

امروزه شاهد راهپیمایی‌های صدها هزار نفری دانشجویان دانشگاه‌های اروپا و آمریکا هستیم که این امر بسیار شگفت‌انگیز و بی‌سابقه است. فوتبالیست‌ها، هنرمندان و سایر اقشار نیز با اعتصاب و اعتراض، از فلسطینیان حمایت می‌کنند. چند وقت پیش، در ایتالیا، کارکنان حمل‌ونقل عمومی به‌نفع فلسطینیان اعتصاب کردند.

برای اولین بار، پیشنهاد شده است که فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا)، رژیم اشغالگر را از رقابت‌های جهانی محروم کند. هرچند این اقدام هنوز انجام نشده؛ اما صرف طرح چنین موضوعی، نشان‌دهنده تغییر در افکار عمومی جهانی است؛ به‌طوری‌که در میان ورزشکاران و هنرمندان، رژیم اشغالگر محکوم می‌شود.

اهداف حرکت کاروان صمود محقق شد

همین «کاروان صمود» که اخیراً به سمت غزه حرکت کرد، نیز نشان‌دهنده این تحولات است. اگر به مقدمات آن نگاه کنیم، افرادی از ادیان و مذاهب مختلف مسلمان، یهودی، مسیحی و هنرمندان و افراد عادی از طیف‌های گوناگون، جان خود را در کف دست گرفتند و برای کمک به مردم

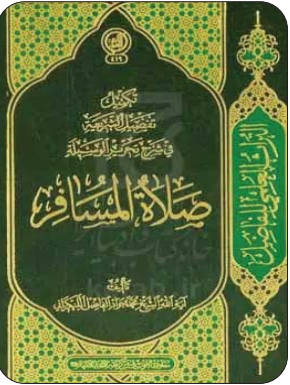
معرفی کتاب کتاب صلاة المسافر (شرح تکمیلی بر تحریرالوسیله)

کتاب «صلاة المسافر» تألیف آیت‌الله محمدجواد فاضل لنکرانی، است که به‌عنوان تکمیل‌کننده کتاب «تفصیل‌الشریعة فی شرح تحریرالوسیله» اثر آیت‌الله‌العظمی فاضل لنکرانی^(ره) نگاشته شده است.

این کتاب که شرحی بر بخش نماز مسافر در «تحریرالوسیله» امام خمینی^(ره) است، حاصل سال‌ها تدریس و پژوهش آیت‌الله محمدجواد فاضل لنکرانی در ماه مبارک رمضان بوده و به‌همت مجتمع آموزشی و پژوهشی ائمه اطهار^(علیهم‌السلام) در قم منتشر شده است. «صلاة المسافر» به تبیین دقیق احکام و مسائل فقهی نماز در سفر می‌پردازد و به آرزوی تکمیل تفصیل‌الشریعه را که از وصایای آیت‌الله‌العظمی فاضل لنکرانی^(ره) بود، جامه عمل می‌پوشاند.

ساختار کتاب

مباحث مهم این اثر عبارتند از: وجوب إقتصار و شرایط تقصیر،

استثنائات مسافر در تقصیر نماز، قواعد سفر و مباحثی از این دست.

کتاب یادشده از دو جهت دارای اهمیت ویژه است: نخست اهمیت فقهی– اصولی: این کتاب یک دوره کامل اجتهادی در فقه نماز مسافر و قواعد سفر است که با روش فقهی– اصولی متقن، آرای فقهی را بررسی، نقد و استنباط می‌کند. این اثر علاوه بر تبیین اندیشه‌های اصولی و فقهی امام خمینی^(ره)، حاوی آراء جدید مؤلف در برتو مبانی فقهی مکتب قم است.

دوم، اهمیت تاریخی و علمی: این اثر مکمل «موسوعه باعظمت و گران‌سنگ» حضرت آیت‌الله فاضل لنکرانی^(ره) بوده و گامی محکم در جهت حفظ و نشر میراث علمی و عمل به وصیت آن مرجع بزرگوار در حوزه تکمیل شرح تحریرالوسیله به‌شمار می‌آید؛ در مجموع، کتاب صلاة المسافر، یکی از آثار مهم و مرجع برای طلاب، فضلا و مجتهدین معاصر در مبحث فقه صلاة به‌شمار می‌رود.

شماره جدید دوفصلنامه «کتاب شیعه» (۲۵ و ۲۶) منتشر شد

استاد سید محمدرضا حسینی جلالی« اختصاص دارد که به‌قلم عبدالحسین طالعی به رشته تحریر درآمده است. همچنین، کتاب پیوست ویژه این شماره با عنوان «الإخوة الّیّغانیون وأسرّتهم» به‌قلم هادی مکارم تربتی ارائه شده است.

راه‌های تهیه و سفارش

علاقه‌مندان در سراسر کشور می‌توانند برای تهیه این دو فصلنامه ارزشمند از طرق زیر اقدام نمایند:

● تلفن ثابت: ۲۵۳۸۸۰۲۳۳۲

● شماره همراه: ۰۹۱۲۸۵۱۲۸۹۱

سفارش در شبکه‌های اجتماعی (ایتا و تلگرام): @shiabookbio1

نشانی محل عرضه (فروشگاه): قم، خیابان توحید، توحید ۷، پلاک ۲۲، انتشارات کتاب‌شناسی شیعه.

شماره جدید دوفصلنامه تخصصی «کتاب شیعه» (شماره ۲۵ و ۲۶) با ۲۳ عنوان مقاله پژوهشی در موضوعات متنوع ترانی، شامل سرگذشت‌نامه‌ها، اجازات، کتاب‌شناسی، نسخه‌شناسی و دیگر مباحث مرتبط، به‌تازگی منتشر شد.

این شماره با همکاری و قلم جمعی از محققان برجسته نگاشته شده است که از جمله آن‌ها می‌توان به: مرحوم علامه سیدعبدالستار حسینی، آیت‌الله رضا استادی، شیخ عبدالله دشتی، یوسف طباجه، علی‌یوسف الحمد، محمدرضا جدیدی‌نژاد، سیدعلی علوی قزوینی و هادی مکارم تربتی اشاره کرد.

ویژه‌های این شماره

سرمقاله این شماره به موضوع «سال‌شمار زندگانی مرحوم